

Nr 296.

Af herr **Andersson** i Grimbo, i *anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om frilager m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om frilager upptages under § 19 bland annat den bestämmelsen, att gods må från frilager uttagas efter förtullning, d. v. s. öfverföras till den inhemska marknaden, under det att § 15 i samma förslag föreskrifver, att från frilager detaljförsäljning af därstädes befintliga varor ej må idkas.

Då denna sistnämnda bestämmelse är af största vikt för att inhemska handel och industri ej måtte erfaras rubbningar genom försäljning direkt från frilager, synes nödigt att fullt klara stadganden träffas rörande hvad som är att anse såsom detaljförsäljning.

Riksdagen har också i skrifvelse af den 24 maj 1907 begärt, att Kungl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag rörande den minsta kvantitet dels af spannmål, dels ock af andra varor, som får på en gång från frihamn införas, och gifvetvis fordras för tillämpning af § 15 i nu föreliggande förslag till förordning om frilager bestämmelser af enahanda art.

Några sådana stadganden äro emellertid ej upptagna i omnämnda förslag till förordning, och i sitt andragande till statsrådsprotokollet anför chefen för finansdepartementet, att kommerskollegium erhållit i uppdrag att utreda, hvilka särskilda hithörande bestämmelser som kunna vara erforderliga, men att denna utredning ännu icke blifvit slutförd, hvarför denna fråga icke kan komma att föreläggas innevarande års Riksdag.

Då dessa för det inhemska affärlifvet viktiga bestämmelser icke kunna upptagas till Riksdagens afgörande i sammanhang med frilagerversfrågan i öfrigt, förefaller lämpligt, att intill dess stadgande träffats om

hvad med detaljförsäljning förstås, ingen uttagning från frilager må ägarum af tullpliktigt gods för öfverförande till den inhemska marknaden hvarken genom direkt förtullning eller genom uppläggning på tullnederlag utan endast i följande fall:

a) för utförsel till utrikes ort eller sjövägen till svensk frihamn å annan ort;

b) för utförsel landvägen till frihamn i samma ort;

c) för öfverflyttning till annat frilager;

d) samt, beträffande tullfritt gods, till fri disposition.

Som skäl för att denna inskränkning tills vidare företages, ber jag att ytterligare få anföra följande.

Af de personer, som särskildt intresserat sig för frilagersfrågan, har redan från början framhållits, att de icke genom frilagret afsåge att bereda sig otillbörliga lättnader vid importen före sina konkurrerande landsmän, utan endast eftersträfvade att blifva satta i stånd till framgångsrik täflan med utlandet i afsättningen på grannländerna af importerade varor såväl enbart som i förening med svenska produkter äfvensom genom tillverkning å frilagret för export af industrialster, framställda af dels inhemska, dels ock tullpliktiga råvaror eller halffabrikat.

Man torde sålunda få förutsätta, att de lättnader, som frilagret afser att lämna, hufvudsakligen gälla utförseln och endast i mindre utsträckning den inhemska marknaden, hvadan några större olägenheter ej torde kunna förväntas, därest uttagning af tullpliktiga varor till förbrukning inom landet tills vidare ej medgäfvos.

Vidare skulle ett medgifvande af att smärre varuposter finge införas från frilagret medföra en omständlig tullexpedition med därpå förorsakade kostnader för statsverket.

Ur flera synpunkter förefaller sålunda lämpligt, att Riksdagen, som år 1907 ansett, att frilagersfrågan kunde anstå tills tulltaxerevisionen hunnit afslutas, något som särskildt på grund af handelsfördragsförhållandena ej kunde väntas inträffa förr än 1911, icke nu ens för någon kortare mellantid afhänder sig rätten att bestämma omfattningen af de lättnader för importhandeln, som innefattas i frilagersinstitutionen.

På grund af hvad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att § 19 i det af Kungl. Maj:t i proposition, nr 121, af den 22 mars 1912 framlagda förslaget till förordning om frilager måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 19.

1. Gods kan från frilager uttagas:
för utförsel till utrikes ort eller sjövägen till svensk frihamn å annan ort;
för utförsel landvägen till frihamn i samma ort;
för öfverflyttning till annat frilager; samt,
hvad beträffar tullfritt gods, till fri disposition.
2. Uttagning från frilager af gods i sådana kvantiteter och under sådana omständigheter i öfrigt, att bestämmelsen i § 15 uppenbarligen komme att därigenom kringgås, må icke medgifvas.

Stockholm den 17 april 1912.

Herman Andersson,
Grimbo.